

Яка погода

Нарешті розпочалися канікули! Від сьогодні щодня на тебе очікують цікаві прогулянки, поїздки, забави, безліч зустрічей з новими і старими друзями та книжками.

* * *

В небі сонечко яскраве,
в травах — коники.
А у лісі кучерявім
дзвонять дзвоники.

Схожа вродою із сонцем
кожна квіточка,
стигне вишня під
віконцем — літо... Літечко.

Л. Савчук

У посібнику використані умовні позначення для кожного завдання. Розглянь їх і запам'ятай.

— читання та розуміння прочитаного;

— виконання поробок;

— завдання з письма;

— тренування техніки читання та вивчення таблиці множення;

— виконання дій на множення та ділення;

— тренування уваги та розгадування ребусів;

— кулінарні рецепти;

— запитання до текстів з читання.

Щодня спостерігай за погодою, відмічай: сонячну погоду — знаком , хмарну погоду — знаком , дощову — знаком .

Щовечора влітку згадуй, як минув день, і в кружечку малюй «свій настрій»: , або .

Намалюй, як минув день.

Яка погода

ТАК ЦІКАВІШЕ ЖИТИ

На уроці читання вчителька Валентина Павлівна дала дітям завдання прочитати невеличке оповідання. Всі читали тихенько, тільки Грицько водив по книжці пальчиком і промовляв пошепки кожне слово.

— Грицю, не заважай дітям. Читай тихенько, про себе, — зауважила вчителька.

Хлопець декілька разів перечитав оповідання, а потім і говорить:

— Валентино Павлівно, навіщо ви мене обманюєте? Я уважно читав, аж упрів. Та про мене тут нічого не написано. А я ж сподівався, що тут про мене написано.

Учителька загадково посміхнулась і сказала:

— А ти, Грицику, все ж таки сподівайся. І я буду сподіватись. Адже ти виростеш і раптом станеш знаменитим. Тоді про тебе напишуть багато книжок. І ти їх будеш читати, і я їх з величезним задоволенням прочитаю. А поки що ми разом будем сподіватись на краще. Так цікавіше жити.

В. Нижеголенко

Чи правильно Гриць зрозумів вислів «читати про себе»?

Запиши, що тобі потрібно зробити за літо.

Прочитати книжки.

До першого вересня написати твір-розповідь «Моє чудове літо».

Намалюй, як минув день.

Яка погода

У клітинках таблиці заховалися слова. Їх 7. Вони розташовані в горизонтальному та вертикальному напрямках. Знайди ці слова і заштрихуй клітинки простим олівцем.

С	З	М	У	Х	А	С	З	Ч	Ж
І	А	Т	Ь	Ф	Н	Р	Е	Ф	У
Л	Г	Х	М	Ц	Л	Ь	С	Т	К
Ь	Ч	Р	Б	А	Х	Л	І	Б	У
О	Ц	И	Ф	Р	А	Б	Н	И	К
Д	Я	С	Є	И	Г	Л	Ч	Н	Р
Б	Ї	О	Р	Я	М	Ш	А	Ф	А

12[×]
+ 3

Розглянь завдання. Розв'язавши приклади, розшифруєш слова. Кожна цифра має відповідну літеру. Запиши літери в клітинки під розв'язком.

А	Е	Д	І	У	М	Л	С	О	Б
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

$$300 + 400 + 2 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline & & \\ \hline С & А & Д \\ \hline \end{array}$$

$$550 - 310 - 8 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline & & \\ \hline & & \\ \hline \end{array}$$

$$910 - 200 + 75 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline & & \\ \hline & & \\ \hline \end{array}$$

$$740 - 500 + 9 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline & & \\ \hline & & \\ \hline \end{array}$$

$$300 + 210 + 2 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline & & \\ \hline & & \\ \hline \end{array}$$

$$680 - 40 - 8 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline & & \\ \hline & & \\ \hline \end{array}$$

Намалюй, як минув день.

КІТ МБІШІ Й СОБАКА ОМБВА*Намібійська народна казка*

Колись дуже давно жили собі в селянина двоє друзів — кіт Мбіші і собака Омбва.

Виростив якось селянин пшеницю і ячмінь. Коли зерно достигло, його обмолотили, просіяли, зсипали у великі гарбузові глечики й поставили на зберігання в комору. Але селянин боявся, щоб зерно не украли злодії й не поїли миші. Покликав він Омбву й Мбіші і наказав їм охороняти зерно вдень та вночі.

Спочатку друзі стояли на варті разом. Але ні миші, ні злодії не з'являлись.

— Давно ми вже стоїмо на варті, але все гаразд,— промовив кіт Мбіші.— Давай-но вартувати по черзі.

Омбва погодився і сказав, що піде відпочивати першим. Тільки-но собака покинув варту, прийшли злодії. Вони винесли з комори кілька глечиків. Мбіші бачив це, але подумав, що не його це справа — проганяти злодіїв. Згорнувся в клубочок і заснув. Коли собака повернувся на варту, кіт йому нічого не розповів про пригоду. А коли кіт пішов геть, мишка Омуку, її діти та родичі залізли до комори і почали їсти зерно. Омбва бачив їх, але вирішив, що не його це справа — проганяти мишей. Улігся якнайзручніше, поклав голову на передні лапи й заснув.

Коли селянин зайшов до комори, то побачив, що частину зерна з'їли миші, а решти взагалі нема.

— Омбва! Мбіші! — сердито закричав він.— Де зерно, яке я наказав вам охороняти?

Собака і кіт злякано перезирнулися.

— Це Мбіші винен. Миші тягали зерно, поки його тут не було.

— Ні, це Омбва винен,— виправдовувався кіт.— Злодії крали зерно, а його тут не було...

Довго кричали вони, звинувачуючи один одного. Селянин розсердився.

— Замокніть! — вигукнув він.— Ви обидва винні! Жодному з вас я більше не довіряю. Геть із мого дому!

Відтоді кіт і собака стали непримиримими ворогами. Коли б вони не зустрілись, завжди гризуться і б'ються доти, доки котрийсь із них не втече.

Чому селянин наказав Мбіші та Омбві охороняти зерно?

Як звірі вартували? Хто винен у тому, що зерно пропало?

Намалюй, як минув день.